

Usnesení

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Dany Slavíkové ve věci žalobce: **Hlavní město Praha**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, zast. JUDr. Petrem Balcarem, advokátem, se sídlem Praha 1, Štěpánská 20, proti žalovanému: **Siemens Engineering, a.s.**, se sídlem Praha 4, Doudlebská 1699/5, IČ 45273324, zast. JUDr. Radomilem Ondruchem, advokátem, se sídlem Praha 2, Šafaříkova 371/22, **o zaplacení částky 4,733.860,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 10.11.2008, č.j. 18 C 166/2008-58,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně se v napadeném výroku o nákladech řízení **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 952,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám JUDr. Radomila Ondrucha, advokáta.

Odůvodnění

Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení podle § 96 odst. 1, 2 a 4 o.s.ř. z důvodu zpětvzetí žaloby a uložil žalobci, aby zaplatil žalovanému na nákladech řízení částku 159.433,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám JUDr. Radomila Ondrucha, advokáta. Výrok o nákladech řízení odůvodnil § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř., s tím, že žalobce vzal žalobu zpět s ohledem na skutečnost, že žaloval z procesní opatrnosti nepromlčení požadovaného bezdůvodného obohacení, tedy žalobce zavinil, že řízení bylo zastaveno, proto má žalovaný právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly za zastupování advokátem.

Proti tomuto usnesení podal včas žalobce odvolání, ve kterém namítal, že žaloba byla podána důvodně, když v době podání žaloby byl stále zapsán v katastru nemovitostí jako vlastník pozemku, a to za celé období, za které žaloval na vydání bezdůvodného obohacení, a žalobu vzal zpět pro chování žalovaného, spočívající v tom, že žalovaný v součinnosti s Ing. V. bránil žalobci v uplatňování práv. Měl za to, že jsou tak naplněny podmínky ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. a má tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, případně se na daný případ vztahuje ust. § 150 o.s.ř., neboť jsou zde důvody hodné mimořádného zřetele, což je především skutečnost, že žaloba byla podána důvodně a měla chránit práva nabyvatele pozemků, když jejich uplatnění bránilo úmyslné jednání třetího subjektu. Zdůrazňoval, že žalovaná částka odpovídala bezdůvodnému obohacení, které spočívalo v užívání pozemku žalobce žalovaným bez právního důvodu. Žalobce kupní smlouvou ze dne 14.02.2006

převodl předmětné pozemky na třetí subjekt, který podal na katastr nemovitostí návrh na vklad svého vlastnického práva k těmto pozemkům, řízení však bylo přerušeno, neboť Ing. V. podal žalobu na určení vlastnického práva k nim, která byla zcela nedůvodná. Žaloba tak byla podána ještě během jednání žalobce a kupujícího o převodu těchto pozemků a jejím cílem bylo převod těchto pozemků zmařit, když žalovaná sama měla o koupi předmětných pozemků zájem a kupující měl právo od smlouvy odstoupit v případě, že ke vkladu vlastnického práva v jeho prospěch nedojde do jednoho roku od podání návrhu na vklad. Žalobce byl proto nucen podat žalobu z procesní opatrnosti s ohledem na případnou námitku promlčení. Učinil tak především s ohledem na kupujícího a předpokládal, že by v případě, že vklad bude povolen ještě během řízení o žalobě, kupující vstoupí do řízení na místo žalobce. K povolení vkladu došlo, k dohodě o záměně účastníků však nikoli, proto přistoupil ke zpětvzetí žaloby. Navrhl, aby odvolací soud změnil napadené usnesení ve výroku o nákladech řízení tak, že uloží žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání popíral, že žaloba byla podána důvodně a vzata zpět pro jeho chování. Citoval obsah žalob a dovozoval, že důvodem pro její zpětvzetí byla obava žalobce z toho, že by soud zamítl jeho žalobu z důvodu, že není vlastníkem dotčených pozemků. Navrhl, aby usnesení soudu I. stupně bylo v napadeném výroku o nákladech řízení potvrzeno.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu I. stupně v mezích podaného odvolání, aniž nařizoval odvolací jednání (§ 212a, § 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Náhrada nákladů řízení v případě, že některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, se řídí ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. Podle věty první tohoto ustanovení účastník, který zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Zavinění zastavením řízení se posuzuje výlučně z procesního hlediska, tj. podle procesního výsledku. Zaviněním zastavení řízení je i zpětvzetí návrhu na zahájení řízení (žaloby). Podle druhé věty ust. § 146, odst. 2 o.s.ř. však je povinen hradit náklady řízení žalovaný, byla-li žaloba, která byla podána důvodně, vzata zpět pro chování žalovaného k požadavkům žalobce. Obě podmínky, tj. důvodnost žaloby a chování odpůrce žalovaného musí být splněny současně. Pokud jde o chování žalovaného, pak musí jít výlučně o chování samotného žalovaného, nikoliv o chování někoho jiného nebo o chování obou účastníků.

V posuzovaném případě se žalobce domáhal na žalovaném plnění, tj. zaplacení částky 4,773.860,- Kč, proto na zavinění žalovaného na zpětvzetí žaloby by bylo lze usuzovat tehdy, kdyby žalovaný po zahájení řízení žalobce uspokojil, tj. především zaplatil vymáhanou pohledávku. Opětně je třeba zdůraznit, že důvodnost podání žaloby je třeba uvažovat procesně, tedy z hlediska vztahu výsledku chování žalovaného k požadavkům žalobce; návrh je podán z tohoto hlediska důvodně, i kdyby žalovaný uspokojil pohledávku žalobce, ačkoliv k tomu neměl právní povinnost. Skutečnost, že žalovaný po podání žaloby uspokojil pohledávku žalobce na zaplacení bezdůvodného obohacení nenastala. Soud I. stupně tudíž postupoval správně, jestliže přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení vůči žalobci, neboť to byl žalobce, kdo zpětvzetím žaloby zavinil zastavení řízení. Aplikace ust. § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. je tak zcela namístě. Ani odvolací soud v daném případě neshledal důvody pro nepřiznání náhrady nákladů řízení, neboť okolnost, že žaloba měla chránit práva nabyvatele předmětných pozemků, když jejich uplatnění bránilo úmyslné jednání třetího subjektu (ani okolnost, že žaloba byla podána z opatrnosti z důvodu případné námitky

promlčení) nelze považovat za důvod hodný mimořádného zřetele ve smyslu ust. § 150 o.s.ř., který lze aplikovat pouze zcela výjimečně.

Z uvedených důvodů odvolací soud potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř. usnesení soudu I. stupně v napadeném výroku o nákladech řízení jako věcně správné.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Úspěšnému žalovanému byla přiznána náhrada odměny za zastupování advokátem ve výši 500,- Kč podle § 14 odst. 3 a § 18 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb., v aktualizovaném znění, a paušální náhrady hotových výdajů ve výši 500,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v aktualizovaném znění, s připočtením 19% DPH ve výši 152,- Kč, celkem 952,- Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

V Praze dne 15. ledna 2009

JUDr. Věra Sýkorová
předsedkyně senátu

